

ସଗରେ କୁହକୁ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ , ମୋ' ଓଡ଼ିଶା

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶନକାରୀ ମାନ୍ଦାମଣର

ଚାଚା ମେହେରୁ

ଶ୍ରୀ ଗୟୁଗ ଧରି ମଣିଷ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ
କରିଆଯିଛି, ଧୂଳି ଧୂସରିତ ଏଇ ଧାରାବନ୍ଧରେ ସର୍ଗର
ପାରିଜାତ କାନନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ । ସଭ୍ୟତାର
ସୁର୍ଯ୍ୟମଦ୍ୟାତ୍ମାରୁ ଲୋକେ ସଂସାରକୁ ଆସନ୍ତି, ଖାଆନ୍ତି,
ଯିଅନ୍ତି ଆଉ ଦିନେ ବିଦ୍ୟାୟ ନେଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଏତ
ପୋକ ମାଛିର ଜାବନ । ଯେଉଁ ମଣିଷ ମାନବ ସେବାକୁ
ବ୍ରତ କରି, ଜୀବନକୁ ଶିବ ଭାବି ସେବା କରେ,
ତାକୁ ହରାଇଲେ ସମସ୍ତ ଜାବଜଗତ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ
ଦୁଃଖୀ ହୁଏ । ଆଖୁରୁ ଲୁହ ହେରାଇ ତା'ର ଶୁଣ ବାହୁନେ ।
ଏମିତି ଜାବନ ଥିଲା ଜାବାହାରିଲାଲଙ୍କର । ୧୮୮୯
ମସିହା ନନ୍ଦମୟ ୧୪ ତାରିଖରେ ସୁରପାରାଣୀଙ୍କ
ଗର୍ଭରୁ ମୋତିଲାଲଙ୍କ ଓରସରୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ଲାଭ କଲା । ପୁତ୍ରଙ୍କର ନାମକରଣ କରାଗଲା
ଜାବାହାରିଲାଲ । ଜହର ଅର୍ଦ୍ଦାତ ଚତୁର୍ବୀ, ଲାଲ ଅର୍ଦ୍ଦ ପୁତ୍ର ।

‘ଆନନ୍ଦ ଭବନ’ରେ ଜବାହାରଲାଳ ଖୁସିରେ
ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ମୁବାରକ ଅଲ୍ଲଙ୍କତାରୁ ନାନାଦି
ଗପ ଶୁଣୁଛି । ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହର ଘରଣାବଳୀ ତାଙ୍କ
ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ଛୋଟବେଳରୁ ଭାରତକୁ
ସ୍ଵାଧୀନତା କିପରି ମିଳିବ ସେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ୧୫
ବର୍ଷ ବୟବରେ ଜଂଲଗୁଡ଼ ହ୍ୟାରୋ ସ୍କୁଲରେ ନାମ
ଲେଖାଇ ପଢା ପଢ଼ିରେ ମନ ଲଗାଇ ଦେଲେ । ହ୍ୟାରୋ
ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢା ଶେଷ କରି, କେନ୍ତିଜି ବିଶ୍ୱ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାଁ ଲେଖାଇଲେ । ସେଠି ସେ ବିଜ୍ଞାନ
ପଢ଼ିଲେ, କେମେଷ୍ଟ୍ରୀ, ବଚାନି ଓ ଖଣିତତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟ
ନେଇ, କେନ୍ତିଜି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଡିଗ୍ରୀ ପାଶ କରି
ଏବଂ ପାଠ୍ୟପତ୍ରରେ ୧୦୦୦ ପାଇଁ ପାଇଁବାରୁ ।

ସେ ଆଯାରଳ୍ୟାଣ୍ଟ ଓ ନରହେ ତ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିଲେ ।
ବହୁତ ଦୂର୍ଗମ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଂଚଳ ତ୍ରମଣ ସାରି ଏକ
ହୋଟେଲରେ ବିଶ୍ଵାମ ନେଲେ । ସ୍ଵାନ ପାଇଁ
ହୋଟେଲରେ ସୁବିଧା ନଥିବାରୁ, ଏକ ଫରଣାରେ ସ୍ଵାନ
ସମୟରେ ଗୋଡ଼ ଖେଳଗଲା । ସେ ଫରଣା ସ୍ପୋତରେ
ଉପିଗଲେ । ବହୁ କଷ୍ଟରେ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ତାଙ୍କ
ବନ୍ଧୁ ଗାଣି ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ । ଏକପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ
ରକ୍ଷାପାଇଗଲେ । ୧ ୯ ୧ ୭ ଖୁବ୍ରାଇରେ ଲଞ୍ଛନରୁ
ବାରିଷ୍ଟରି ପରାକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତାର୍ହ ହେଲେ । ଭାବେତକୁ ଫେରି
ବମ୍ବେ ବନ୍ଦରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏଲାହାବାଦରେ ପିତାଙ୍କ

ଓଡ଼ିଆ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀରେ ଏହାରେ ମହାନ୍ତିରାଜୀବିନ୍ଦୁ

ନପାଇ ସେ ମସୋରକୁ ଗଲେ । ପତଙ୍କ ଜୁମୟର
ଭାବେ ଏଳହାବାଦ କୋର୍ଟରେ ଓକିଲାଟି ଆରମ୍ଭ
କଲେ । ମୋତିଲାଲ ପୁଅ ଜବାହରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
“ସ୍ବା ସୁନ୍ଦରା ଚାହୁଁଚ ନା ଶିକ୍ଷିତା ଚାହୁଁଚ”-ଜବାହର
ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆପଣଙ୍କର ନାକ ଦରକାର କି ଆଖି ?
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଠିକ୍ ଏମିତି ମୋର ଦୁଇଟିଯାକ
ଦରକାର । ମୋତିଲାଲ ଶୋତଷ ବର୍ଷା ଅନିଦ୍ୟସୁନ୍ଦରା
ଉଛା, ପତଳା ଓ ଗୋରବର୍ଷ କମଳାକୁ ପୁତ୍ରବଧୂ କରିବାକୁ
ସ୍ଥିର କଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହା ଶ୍ରୀଘରମୀ ଦିନ
ମୋତିଲାଲ ନିଜର ପୁତ୍ରର ବିବାହ ଉପର ବହୁତ
ଆଡ଼ମ୍ଭର ସହକାରେ ଶେଷ କଲେ । ଜବାହାରଲାଲ ଓ
କମଳା ଦୁଇଁଙ୍କ ଜୀବନରେ ନୂଆ ରୂପ, ନୂଆ ମହକ
ଓ ସୁଖ ସନ୍ତୋଷ ଭରି ହୋଇଗଲା । ଦେଶସେବା ପାଇଁ
କମଳାଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଆଗ୍ରହ ତାହା ଜବାହରଙ୍କୁ
ଖୁସି ଦେଇଥିଲା । ନୂଆ ସୁଖ ଦୁଇ ଜୀବନକୁ ଭଲ
ଲଗୁଥିଲା । ସରୋଜିନୀ ନାଇତ୍ରୁଙ୍କର ଭାଷଣରେ
ଜବାହାରଙ୍କ ମନରେ ଦେଶପ୍ରେମ ଓ ଜାତୀୟତାଭାବ
ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଗାନ୍ଧିଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଓ ଚମ୍ପାରଣର
ନୀଳଚାଷୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞଯ ଜବାହାରଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ।
କମଳା ନେହେଉଁଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଏକ କନ୍ୟାଜାତ ହେଲା ।
ଯାହାର ନାମ ଦିଆଗଲା ଜନ୍ମିରା । ପିତାଙ୍କ ବାରଣ ହେତୁ
ଜବାହାର ସତ୍ୟାଗ୍ରହରେ ଯୋଗଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ଗାନ୍ଧୀ ଆସି ଆନନ୍ଦ ଭବନରେ ଚାରିବିନ ରହି ପିତାଙ୍କ

---

www.sagepub.com/journals

ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ବେଳରୁ
ସୁମାଚେନ୍ ଲୁଟ୍

A photograph showing a group of Indian women in traditional attire, including sarees in various colors like yellow, green, red, and pink, along with a man in an orange robe on the right. They appear to be at a public event or gathering.

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା (ପିଏନ୍): କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ତୁଳସୀକ୍ଷେତ୍ରର ଆରାଧ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀବଲ୍ଦଦେବଜୀୟଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ତ୍ତିକ ପଞ୍ଚକଳିକୁ ତ ଉଦୟାପିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପଞ୍ଚକ ପାଞ୍ଚଦିନ ବ୍ୟାପି ଅନୁଷ୍ଠାତ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନରେ ବହୁ ଦୂରଦୂରାକ୍ଷୁର ଆସିଥିବା ହବିଷ୍ୟାଳିମାନେ ଯାତ୍ରୀନିବାସରେ ରହି ଶ୍ରାଜାଯୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ବେତା ପରିକଳମା କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ ରାଜବାଦୋଦର ପୂଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ହୋଇଥିଲା । ତୁଳସୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗରାପୁର ଶିବାନନ୍ଦ ଆଶ୍ରମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଶ୍ରାମା ସ୍ଥାମା ଦିବ୍ୟବୃତ୍ତପାନନ୍ଦ ସରସତା ହବିଷ୍ୟାଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ତ୍ତିକ ପଞ୍ଚକ ବ୍ରତ ପାଳନ ପାଇଁ ଏରଳି ଆୟୋଜନ କରିଥିବାରୁ ହବିଷ୍ୟାଳୀମାନେ ଶ୍ରୀମାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଅର୍ପଣ କରିବା ସହ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରାବନଦେବଜୀୟ ଶ୍ରାମାଙ୍କୁ ଦାର୍ଢୀଯୁ କରନ୍ତୁ ବୋଲି କାମନା କରିଥିଲେ । ଶ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ପଞ୍ଚକଳିକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଯାଇପାରନୁଥିବା ବେଳେ ଶ୍ରୀମା'ଙ୍କ ତୁଳସୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଭଳି ଆୟୋଜନ ହବିଷ୍ୟାଳୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ରତ ପାଳନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିଛି । ଏହି ଅବସରରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ବିଧାଯକ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ତୁଳସୀ ଭବନ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ଥାଗତ କରିଛନ୍ତି । ଉଦୟାପନୀ ଉସ୍ତବରେ ଶ୍ରୀମାଙ୍କ ସମେତ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ସଭାପତି ଶିତାଞ୍ଜଳୀ ସେୟୀ, ପ୍ରାକ୍ତନ ନଗରୀକ ଗୋପୀ ସାହୁ, ସ୍ଥାମା ବିକାଶୀ ନନ୍ଦ, ସ୍ଥାମା ଲୋକାତିତା ନନ୍ଦ, କ୍ଷାଗୋଦ ନାଥ, ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ଟ୍ରସ୍ଟର ନିର୍ବାହୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ବଳକର୍ତ୍ତା ପତ୍ରୀ, ନୂର୍ମିହ ତ୍ରିପାୟୀ, ଅମୁଲ୍ୟ ସାମାନ୍ୟରାୟ, ସୁମନ୍ତ ଭୂର୍ଯ୍ୟ, ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ସୁମିତ୍ରା ପାତା, ନିରଜନ ମେକାପ, ମନୋରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାୟୀ, ଦ୍ୟୋପଦା ରାଉତ, ସ୍ଵପ୍ନ ସିଂ, ପୁନମ ନାୟକ, ଦୟାନନ୍ଦ ବାରିକ, ମନୋରଞ୍ଜନ ଦାସ, ସୁବନ୍ଦି ସାହୁ, ଦିଲ୍ଲିପ ସାହୁ, ଶ୍ରାବଣ ସାମଳ, ଶ୍ରୀଧର ରାଉତ ପ୍ରମଖ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଥିଲେ ।

କଂକୁଟ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଘାସ ଗାଲିଚା !

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (ପିଏନ): କଂକ୍ରିଟ ରାଷ୍ଟାରେ ଘାସ ଗାଲିଚା ! ଏଉଳି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ମିଳିଛି ଧର୍ମଶାଳା କୁଳ ଜାରକା-ଶାନ୍ତିବଜାର ଦୁଇଥାକିଆ ରାଷ୍ଟାର ବସୁଧା ଓରହେଲେ ପାଣିଟାଙ୍କି ନିକଟରେ । ପାଖରେ ଏକ ପାଣି ଟ୍ୟାପ ରହିଛି । ଏହିଠାରୁ ନିକଟସ୍ଥ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ପାନୀୟ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି । ସାମନାରେ ଏକ ଅଣ୍ଡୋପାରିଷ ତ୍ରେନ୍ ରହିଛି । ଅଧିକ ବର୍ଷା ହେଲେ ଅପରାପର୍କର ବର୍ଷାପାଣି ଏପାଖାକୁ ଚାଲିଆସେ ତ୍ରେନ୍ ବୁଢ଼ି ରାଷ୍ଟାରେ ବର୍ଷାପାଣି ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ସର୍ବଦିନ ପାଣିରେ ବୁଢ଼ି ରହିଥାଏ । ସବୁବେଳେ ପାଣିପାଇଁ ଅଧା କଂକ୍ରିଟ ରାଷ୍ଟାରେ ଘାସ ଓ ଦିନ ମାତ୍ରିଗଲାଣି । ଦୀର୍ଘଦିନ ହେଲା ଏହାକୁ ସଫା କରାଯାଉ ନଥିବାରୁ ଏହା ଏଠାରେ ଘାଲିଚାର ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ରାତିର ବିଦ୍ୟୁତ ଆଲୋକରେ ପାର୍କ ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେମା ହେଉଛି । ବର୍ଷାପାଣି ନିଷ୍ଠାସନ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏକ ତ୍ରେନ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ମାତ୍ର ଏହା ଅଣ୍ଡୋପାରିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ଲଗାଣ ବର୍ଷା ସମୟରେ ତ୍ରେନ୍ ବୁଢ଼ି ରାଷ୍ଟାରେ ବର୍ଷାପାଣି ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ଫଳରେ ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟାରେ ଯାତାଯତ କରିବା ବାଧାପ୍ରାୟ ହେଉଛି ସେହିପରି ଜାରକା ବଜାରର ଅଧିକାଂଶ ରାଷ୍ଟା ଭାଙ୍ଗିରୁଜି ଗଲାଣି । ଭଙ୍ଗାଦବରା ରାଷ୍ଟାରେ ଯା'ଆସ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେଉଛି । ତ୍ରେନ୍ ପୋଡ଼ି ହୋଇଗଲାଣି । ବର୍ଷା ହେଲେ କେତେକ ଦୋକାନ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ବର୍ଷାପାଣି ପଶିଯାଉଛି । ନିମ୍ନମାନର ନିର୍ମାନକାମ ପାଇଁ ବସୁଧା ଓରହେଲେ ପାଣିଟାଙ୍କି ଏବେ ବିପଦସଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି ଧର୍ମଶାଳାକୁ ପ୍ରଗତିର ପ୍ରଯୋଗଶାଳା ବୋଲି ତିଣ୍ଡିମ ପିରୁଥିବା ନେତା, କର୍ମୀ ଅଣ୍ଡୋପରମାନଙ୍କୁ ଏ ଦୃଶ୍ୟ କିପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉନାହିଁ, ଏହାକୁ ନେଇ ପ୍ରଗତି ପାଇବା ଧର୍ମଶାଳାବାସୀଙ୍କ ମନରେ ନାନା ପ୍ରଶ୍ନବାଚି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସମୃଦ୍ଧ ଧର୍ମଶାଳାକୁ ବିକାଶର ଏଉଳି ଓଳଟା ଚିତ୍ର ଏହାର ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତାକୁ ବୟାନ କରୁଛି ।

ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥର ମାନବୁକ୍ଷି ଜରୁରୀ !

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ପିଏନ୍): ଫୁଡ଼ ସେପ୍ଟି ଏଣ୍ ଧାର୍ଗାର୍ଡ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଟିଆ
(ଏପ୍-ୱେବ୍-ସାର୍ଵତ୍ରାଙ୍କ) ପାକରୁ ନିକଟାତରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦମେଷ ସ୍ଵରୂପ
କେତେକ ପୃତ୍ତିଆବଶ୍ବା (ପ୍ରାକେଟ୍) ଖାଦ୍ୟପରାଯ୍ୟ ଓ ବିଷ୍ୱାର ଆବିରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମୌଳିକ
ପ୍ରତିକାଳୀନ ପରିପାଳନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ମାନ ପ୍ରତି ଧାନ ଦେବା ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟତଃ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଚାଉଳ, ଗହମ, ଲୁଣ, ଅଟା, କ୍ଷାର ଓ ଖାଜବା ତେଲରେ ଏହି ମାନ ଠିକ୍ ରହୁଛି କି ନାହିଁ ତାହା କଡ଼ାକାତ୍ତି କରାଯିବ । ଏସବୁଥିରେ ଭିଗମିନର ପରିମାଣ ଅଧିକ ରଖୁଣ୍ଣା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ । ଆମ ଦେଶରେ ସ୍ଵରୂପିତ ଖାଦ୍ୟ ନେଇ ସେଭଳି କୌଣସି ନିୟମକାନୁନ ଠିକ୍ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉ ନଥୁବା ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟନା । ଦୂଷିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହଜାରହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘରୁଥିବାବେଳେ ନିମ୍ନ ମାନର ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ଟିହାନତା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଧିରେ ବହୁ ଲୋକ ଆକ୍ରମିତ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ବଜାରରେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ମିଳିଆଏ, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଶରୀର ପ୍ରତି ଲାଭଦାୟକ ପଦାର୍ଥ ବେଶି ରହିବା ବଦଳରେ ହାନିକାରକ ତ୍ରୁଟି ବେଶି ରହିଥାଏ । ଏସବୁରୁ ତଦାରଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ମୋଟ ନାହିଁ, ସେକଥା ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ସେସବୁ ଠିକ୍ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନୁହେଁ । ଏସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏକ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ; ମାତ୍ର ଏହାକୁ କିଭଳି ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ତାହା ବେଶି ଶୁଭ୍ୟଦ୍ୱାର୍ଷ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ମାନର ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବେଳେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କିଭଳି ପାଲିତ ହେବ, ସେ ନେଇ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି; କାରଣ ଏପାଏପାଏପାଇଁ ଏହି ପୁତ୍ରିଆ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ମାନବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଭଳି କିଛି ସମୟଯାମା ନିର୍ଭରଣ କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ମାନିବେ କି ନ ମାନିବେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଜି ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଆମ ଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାନବୃଦ୍ଧି କରି ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କଥା କୁହାଯାଉଥିଲେ ହେଁ କେବେ ତା'ର ସଫଳ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ । କେବଳ ଶାଠିଏ ଦଶକରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଆୟୋତିନିମିଶା ଲୁଣ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିହିଟା ସଫଳତା ଦେଇଛି । ସେତେବେଳେ ଗଲଗଣ୍ଠ ରୋଗକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆୟାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଷ୍ଟିହାନତା ଆମ ଦେଶର ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ଦର କରିବାକୁ ହେଲେ ଅତ୍ୟବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର

ପୌଷ୍ଟିକ ମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭି କରିବା ଜଗରା ହୋଇପଡ଼ିଛି । କେତ୍ର ସରକାର ସେଇକଥା ଏବେ ଚିତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଖରବର ମିଳନ୍ତି । ନିକଟଅତୀତରେ କେତ୍ର ସ୍ଥାପ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଳ୍ପାଣ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁପ୍ରିୟା ପଟେଲ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସରକାର ପୁଷ୍ଟିହାନତା ସହ ଲଢ଼େଇ କରିବାପାଇଁ ଏହିଭିତ୍ତି 'ଫର୍ଟପାଏଡ଼' (ଉଚ୍ଚ ମାନସ୍ଵର) ଖାଦ୍ୟକୁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅସ୍ତରାବେ ଧରିନେଇଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଯୋଜନା, ଆଇସିଟିଏସ୍ ଓ ସାଧାରଣ ବର୍ଷନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକରେ ଏତଳି ଖାଦ୍ୟପାଦାର୍ଥର କୁଟ୍ଟ ଓ ବର୍ଷନ ବାଧତାମୂଳକ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଭାରତ ଭଳି ଦେଶରେ ଅସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ର ଏସବୁ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥର ଉପାଦନ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ତା'ର ମାନ ପ୍ରତି ଆଦୋ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇନଥାନ୍ତି । ମହାଙ୍କ କଥା ଠିକ୍, ମାତ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ଦାରା କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଜାରି କରିଦେଲେ ଏହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସବୁଠା ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଏସବୁ ଉପାଦନ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଯେଉଳି ଏ ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୁଁ ସଚେତନ ହେବେ, ତା'ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସର୍ବପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଆଜିକାଳି ସହରସୁଡ଼ିକରେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ପୁତ୍ରିଆ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ହେଉଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ଆଦୋ ନିଯମଣ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଭଲ ବ୍ୟାପର ଖୋଲରେ ନିକଳି ଜିନିଷ ଉର୍ଭିକରି ବିକ୍ରି କରାଯାଉଛି । ଏହାକୁ ନ ରୋକାଗଲେ ଏଉଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ଉଚ୍ଚ ମାନସ୍ଵର ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ନେଇ ଯେଉଳି ସଚେତନତା ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ଓ ଖାଉଟିଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା କଥା, ଆମ ଦେଶରେ କାହା ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଉନ୍ନତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଉପାଦନମାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖାଉଟି ପାଖରେ ପଞ୍ଚଶିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନେଇ ନିଯମକାନୁନ ଅତି ସ୍ଵଷ୍ଟ ଓ ଦୃଢ଼ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ମାନସ୍ଵର ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଆମେରିକା ସର୍ବପ୍ରଥମ । ୧୯୦୦ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଦ୍ୟଭାଗରେ ଭିଟାମିନ ବିଳ ଅଭାବରୁ ସେଠାକାର ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପେଲେଗ୍ରା ଗୋଗ ହେବା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ଏହି ଭିଟାମିନ୍ୟୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ରିଟେନ ଓ ଅନ୍ୟ ବିକଶିତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପଞ୍ଚଶିର ପୁର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ସପଳତା ମିଳିଛି । ତେଣୁ ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ସୁପଳ ମିଳିବ । ତେବେ ଏଥୁପାଇଁ ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପରି ନିଯମ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କଢ଼ାକଢ଼ି କରିବା ସହ ନିଯମିତ ତଦାରକ୍ଷା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସରକାର

ସାଇପ୍ରେମ ଅବାରିତ

ସାଇପ୍ରେମ ଅବାରିତ

ଆବତ୍ତାର ଆସନ୍ତି କେବଳ ଭଲ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର

